

РЕШЕНИЕ

№ 15573

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **2121** по описа за **2026** година докладвано от съдия Биляна Икономова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на Б. Г. Г. срещу решение № 178/15.01.2026 г. по АНД № 11008/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 134-ти състав.

Моли за отмяната на съдебното решение и потвърденото с него НП. Излага доводи, че направените с АУАН фактически констатации нямат обвързваща доказателствена сила. Твърди, че са изтекли сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. НП било издадено от некомпетентен орган и необосновано, при допуснати съществени процесуални нарушения, като имало разминаване между описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. Не бил посочен часът на извършване на проверката. Имало противоречие в описанието на поведението на водача – „не остава на място“ и „водачът е спрял автомобила“. Не била описана фактическата обстановка с отразяване на елементите от обективната ѝ страна, вкл. и относно механизма на настъпване на ПТП. Не били описани вредоносните последици, които са настъпили в резултат на ПТП. Разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП касаела общо изискване към участниците в ПТП, което не съдържало в себе си задължение да останат на мястото на произшествието, каквото било въведено с чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП. Отделно от това, веднага след ПТП водачът бил спрял на [улица], за да не създава опасност за движението, където бил открит от контролните органи и била извършена проверка. Не били изложени мотиви за начина, по който бил определен размерът на наложените наказания. Алтернативно моли да бъде намален размерът на наложеното наказание до предвидения от законодателя минимален такъв. Претендира разноски.

В открито съдебно заседание касаторът Б. Г. Г., редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител поддържа изложеното в жалбата. Моли решението и потвърденото с него НП да бъдат отменени. Претендира разноски по списък.

Ответникът началник група СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, редовно призован, не се явява и не се представлява. В писмени бележки обективира становище за неоснователност жалбата. Моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Направено е и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София-град, I-ви касационен с-в, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който го засяга негативно и подлежи на оспорване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, тя е от части ОСНОВАТЕЛНА.

Решението на СРС е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е установил следната фактическа обстановка: на 05.04.2024 г., около 21:15 часа, Р. С. се движел с управлявания от него лек автомобил „Шкода“, модел „С.“ рег. [рег.номер на МПС] по [улица]в посока на движение Радио С. към Телевизионна кула / [улица]/. В същия момент движещият се в обратната посока от Телевизионна кула към Радио С. лек автомобил марка „А.“, модел А4 с рег. [рег.номер на МПС] навлязъл в неговата лента и реализирал ПТП, като се ударил в предната лява и странична част на автомобила на С.. Другият водач не спрял и продължил движението си. ПТП било възприето от В. и А., които се движели в непосредствена близост. За случая бил подаден сигнал на телефон 112. Местопроизшествието било посетено от Б. и А. – инспектори при ОПП СДВР. Междувременно И., който разхождал кучето си в района, забелязал лек автомобил марка „А.“, модел А4 с рег. [рег.номер на МПС] да завива по [улица]към [улица], като от него излизал дим и бил със счупена джанта. Виждайки, че водачът на автомобила е във видимо неадекватно състояние, И. подал сигнал на 112 и останал на мястото до идването на контролните органи. При пристигането им били снети сведения на С. и установени на място очевидци. Установен е водачът на лек автомобил марка „А.“, модел А4 с рег. [рег.номер на МПС] - Б. Г. Г.. Същият собственооръчно бил попълнил декларация и подписал съставената от контролните органи скица за ПТП. Бил съставен протокол за ПТП, в който били описани щетите по двата автомобила. За нарушения на чл. 16, ал. 1, т. 3 и чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП на 06.04.2024 г. е съставен АУАН серия ГА № 1246429. Издадено е от началник група СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, НП № 24-4332-008011/17.04.2024 г., с което на Б. Г. Г. на основание чл. 180, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150 лева и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца. Тази фактическа обстановка е установена от СРС въз основа на събраните и кредитирани доказателства.

Настоящата касационна инстанция формира следните правни изводи.

Съдът констатира, че АУАН е съставен, а НП - издадено от компетентни органи, чиято контролна функция е предоставена по силата на чл. 189, ал. 1 и ал. 12 от ЗДвП /заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, заповед от 13.02.2017 г. на

директора на СДВР и акт за встъпване от 29.10.2019 г./ Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът за абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Следва се отбележи, че презумптивната доказателствена сила на АУАН не е оборена в хода на съдебното производство /чл. 189, ал. 2 ЗДвП/. Обективизираното не се опровергава от събрания и проверен по делото доказателствен материал, напротив – потвърждава се. Последователността на извършените от Б. Г. Г., в качеството му на водач по смисъла на § 6, т. 25 ДР ЗДвП, действия е ясна и непротиворечива, като същият не е представил доказателства и не е формирал доказателствени искания, за да обори изложените в АУАН факти и обстоятелства.

В хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на наказаното лице. АУАН и НП съдържат задължителните съгласно чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН реквизити. В АУАН и НП е посочено кога, къде и при какви условия са извършени нарушенията, както и в какво се изразяват те. От свидетелските показания на актосъставителя и от лицето, собственик на другия участващ в ПТП автомобил, както и от събрания писмен доказателствен материал се установяват мястото на извършване на нарушението и механизма му. Действително, не е посочен часът на извършване на проверката, но същият следва часа на осъществяване на нарушенията, вкл. и доколкото по преписката се съдържат документи, подписани именно от лицето нарушител, и в които са отразени настъпването на ПТП и начинът, по който то е реализирано. Посочени са нарушените разпоредби - чл. 16, ал. 1, т. 3 ЗДвП, съгласно която „на пътно платно с двупосочно движение на водача на пътно превозно средство е забранено, когато платното за движение има четири и повече пътни ленти - да навлиза и да се движи в лентите за насрещно движение“, и чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП, съгласно която „водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието“. Посочените като нарушени норми съответстват на обстоятелствата, констатираните от органите на МВР. Следователно, действително осъществилата се фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събрания по делото доказателствен материал, като същата е подведена под релевантните по време, място и лица разпоредби.

По отношение на второто по вид нарушение /чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП/ съдът не намира, че е налице противоречие в описанието на поведението на водача – „не остава на място“ и „водачът е спрял автомобила“. И двата израза означават действие, осъществено от водача на МПС, което се проявява след реализиране на ПТП. Не е спорно, че касаторът не е спрял, за да установи последиците от произшествието, а напротив – продължил е да управлява МПС и е спрял едва на [улица], като недоказана остава тезата, че спирането му там /което е далеч от местопроизшествието/ е именно с цел да не се създава опасност за движението по пътя. Съдът не приема за основателно възражението на касатора, че разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП касаела общо изискване към участниците в ПТП, тъй като не съдържала в себе си задължение да останат на мястото на произшествието, каквото било въведено с чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП. Напротив, с приложената в случая разпоредба на чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП се въвежда задължение на участниците в ПТП да установят въобще какви са последиците от ПТП, като с разпоредбите на чл. 123, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗДвП се конкретизират какви са задълженията на участниците в ПТП, когато има пострадали хора и когато има само имуществени вреди. Не може да се приеме, че липсва описание на нарушението и на обстоятелствата, при които то е извършено, само поради това, че не са описани конкретните материални щети, настъпили от ПТП. В АУАН и в НП ясно е посочено, че водачът е напуснал местопроизшествието и не е установил последиците от ПТП,

което е напълно достатъчно за целите на административнонаказателното производство. Описани са основните елементи на съставомерното по чл. 6 ЗАНН деяние, което кореспондира със събрания по делото писмен доказателствен материал – посочени са управлението на МПС в нарушение на правилата за това, конкретно навлизане в лентата на насрещно движещите се МПС, реализирането на ПТП, напускане на мястото на произшествието с неустановяване на последиците на ПТП. При това следва бъде отбелязано, че конкретните материални щети не представляват реквизити като част от описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, така че липсата им да бъде квалифицирана като неизпълнение на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН относно АУАН, съответно на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН – за НП. Липсата на тяхно описание не представлява съществено нарушение, допуснато в хода на административнонаказателното производство, което води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, съответно – от него да се следва невъзможност на съда да упражни контрол за законосъобразност на НП и да бъде извършена проверка правилно ли е приложен материалният закон.

За извършените нарушения е ангажирана отговорността на касатора, като са приложени разпоредбите, както следва:

- чл. 180, ал. 1, т. 1, предл. 3 ЗДвП, съгласно която в редакцията ѝ от ДВ, бр. 2 от 3 Януари 2018 г. има следното съдържание: „наказва се с глоба от 20 до 150 лв. водач, който наруши правилата за използване на пътното платно, когато в резултат на нарушението е създадена непосредствена опасност за движението“. Същата разпоредба в редакцията ѝ от ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г., има следното съдържание: „наказва се с глоба 100 лв. водач, който наруши правилата за използване на пътното платно, когато в резултат на нарушението е създадена непосредствена опасност за движението“.

- чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП, съгласно която в редакцията ѝ от ДВ, бр. 9 от 26 Януари 2017 г., има следното съдържание: „наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие“. Същата разпоредба в редакцията ѝ от ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г., има следното съдържание: „наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок три месеца и с глоба 200 лв. водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие“.

Действително с НП са наложени наказания, определени по вид и в посочения от законодателя максимален размер, който е съобразен с поведението на водача на МПС при извършване на нарушенията и след това, с оглед извършването от същия на други нарушения на правилата за движение по пътищата, за които сочи справка, приложена по делото, като е спазена разпоредбата на чл. 27 ЗАНН и се цели да се предупреди и превъзпита нарушителя /чл. 12 ЗАНН/. Приложение в случая намира разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗАНН, тъй като е налице по-благоприятен закон. При това следва да се намалят размерът на наложеното на основание чл. 180, ал. 1, т. 1, предл. 3 ЗДвП наказание „глоба“ на 100 лева /51,13 евро след превалутиране/, и срокът на наложеното на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ на три месеца.

Доколкото са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от НПК, то съдът констатира, че постановеното съдебно решение следва да бъде оставено в сила в частта, с която се потвърждава НП в частта, с която на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП се налага административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, а в останалата част – отменено, като НП бъде изменено.

Разноски:

С оглед изхода от спора на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 1 АПК във връзка с чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на касатора следва да бъдат присъдени разноски съразмерно уважената част на жалбата му. Основателно е направеното от ответника възражение за прекомерност, поради което и размерът на направените разноски за производството пред СРС и пред настоящата касационна инстанция следва да се определи на 278 лева или 142,14 евро след превалутиране.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 63д, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 във връзка с чл. 143, ал. 3 АПК във връзка с чл. 78, ал. 3 ГПК и чл. 27е НЗПП в полза на СДВР следва да бъде присъдено юрисконсулско възнаграждение съразмерно на отхвърлената част, а именно – сумата в размер на 188 лева или след превалутиране на 96,12 евро.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I касационен с-в

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 178/15.01.2026 г., постановено по АНД № 11008/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 134-ти състав, В ЧАСТТА, с която е потвърдено наказателно постановление № 24-4332-008011/17.04.2024 г., издадено от началник група СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, в частта с която на Б. Г. Г., ЕГН [ЕГН], се налагат на основание чл. 180, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 150 лева и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца,

като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 24-4332-008011/17.04.2024 г., издадено от началник група СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР спрямо Б. Г. Г., ЕГН [ЕГН],

КАТО НАМАЛЯВА размера на наложеното му на основание чл. 180, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП административно наказание „глоба“ от 150 лева на 100 лева /51,13 евро/, и срока на наложеното му на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ от 6 месеца на 3 месеца.

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 178/15.01.2026 г., постановено по АНД № 11008/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 134-ти състав, В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Б. Г. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място], [улица], ет. 4, ап. 10, сумата в размер на 142,14 евро, представляваща направените пред двете съдебни инстанции разноски.

ОСЪЖДА Б. Г. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място], [улица], ет. 4, ап. 10, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсулско възнаграждение в размер на 96,12 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: